

சங்க இலக்கியக் கல்வி மன்றம்

சங்க இலக்கியம் - சான்றோர் செய்யுள் தமிழர் தம் முதல் இலக்கியம் முல்லை நிலை

எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் கொண்ட சங்க இலக்கியம் நமக்குக் கிடைத்த மூத்த இலக்கியம். பண்டைய அறிஞர்கள் இதைச் 'சான்றோர் செய்யுள்' என்றனர்.

தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருத அறிஞர் கமில் ஸ்வெல்லபில், சங்க இலக்கியத்தைப் பற்றி எழுதினர், "தமிழரின் முதல் இலக்கியம் தனித்தன்மை உடையது. அது இந்திய நாட்டில் உள்ள மற்ற இலக்கியங்கள் எதிலும் இல்லாத பல அரிய தன்மைகள் கொண்டது என்பதால் மட்டுமே இல்லாமல், அதன் இலக்கிய மேன்மையினாலும் தான், அதன் 26,350 வரிகள் தமிழ்மொழியை உலகத்தின் மிக உயர்ந்த செம்மொழிகளில் ஒன்றாக உயர்த்தி உள்ளது.

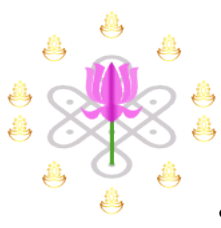
சங்க இலக்கியத்தை நாம் ஏன் கற்க வேண்டும்?

சங்க இலக்கியத்தை நாம் கற்றால் திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம், திவ்ய பிரபந்தம், ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் மற்றும் பிற இலக்கியங்களைப் படிப்பது எளிதாக இருக்கும். சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள கதைகள், காட்சிகள், உவமைகள், எண்ணங்கள், சொற்றொடர்கள் பலவும் பின்வந்த தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. "இந்தப் பாடல்கள் தமிழர்களின் மிகுந்த அறிவுத் திறனுக்கு மட்டும் சான்றில்லை. 2000ம் ஆண்டு கால இலக்கிய முயற்சியில் அவர்கள் இவற்றை விடச் சிறப்பாக வேறு எதையும் படைக்கவில்லை" என்று தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்ட அறிஞர் ஏ. கே. ராமானுஜன் சங்கப் பாடல்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். மிகச் சிறப்பான நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் படைத்துள்ளனர். ஆனால் அனைத்து இலக்கியப் படைப்புக்களிலும் சிறப்பானதாகவும், முன்னோடியாகவும் விளங்குவது சங்க இலக்கியம் என்பதை அறிகின்றோம்.

சங்க இலக்கியத்தில் நம் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின் அடித்தளத்தை காணலாம். அதன் உள்ளடக்கத்தை அறிந்துகொள்வதற்கேனும் சங்க இலக்கியத்தைத் தமிழர்கள் யாவரும் கற்க வேண்டும். ஏ. கே. ராமானுஜன் எழுதியபடி, "ஒருவரின் பாரம்பரியம் அவருடைய பிறப்புரிமை அல்ல. அதை முயன்று, ஈட்டி, மீண்டும் உடைமையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்".

அன்றும் இன்றும்

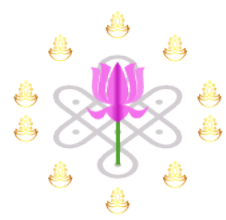
- பல்லி நிமித்தம்
- காக்காய் கரைந்தால் விருந்தினர் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை
- காக்காவிற்கு உணவளித்தல்
- இடது கண் துடித்தால் நன்மை ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை
- நறுமணப் புகையில் பெண்கள் தங்கள் கூந்தலை உலர்த்துதல்

- கையில் காப்புக் கயிறு கட்டுதல்
- இன்னும் பல

பின் வருவனவற்றைச் சங்க இலக்கியத்தில் காணலாம்

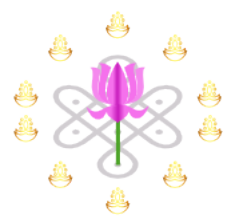
- தமிழர்களின் வரலாறு
- செவ்வாய், புதன், சக்கிரன், சனி, வியாழன் ஆகிய கோள்கள்
- நட்சத்திரக் கூட்டம், வால் நட்சத்திரம், கிரகணம்
- நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மரம், செடி, கொடி மற்றும் மலர்கள்
- பறவைகள், பூச்சிகள், பாலூட்டும் விலங்குகள் மற்றும் ஊர்வனவை
- 'கறி' என்று இன்று பல நாடுகளில் உபயோகிக்கப்படும் பண்டைய தமிழ்ச் சொல்லின் பொருள் 'மிளகு'
- குடவோலை முறைத் தேர்தலும் அரசாங்க அதிகாரிகள் ஓலையை எண்ணுவதற்கு எடுப்பதும்
- கிரேக்கர்ளுடன் இறக்குமதி ஏற்றுமதி வணிகத் தொடர்புகள்
- கிரேக்கர்களை கூலிப்படையாக போரில் ஈடுபடுத்தினான் பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன்
- நீர்க் குடுவைக் கடிகாரம்
- உயர்ந்த கலங்கரை விளக்கம்
- கடல்வழி ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்ததற்கான சான்றுகள்
- வணிகர்களுக்கான பாதுகாப்புடன் கூடிய சுங்கச்சாலை
- வணிகத்தின் பொருட்டு வெளிநாட்டவர்கள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வசித்தனர்
- நீதி மன்றம்
- சுவையான செய்திகள் இன்னும் நிறைய உள்ளன

சங்க இலக்கிய காலமும் பிற திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கியங்களும்

சங்கப் பாடல்களின் காலம்: பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மொழி வளர்ந்த பின்னர், அதன் வளர்ச்சியின் உச்சகட்டத்தில் எழுதப்பட்டவை சங்கப் பாடல்கள். சங்க காலம் என அறியப்படுவது கி.மு 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டு. பண்டைய கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய வரலாற்று ஆசிரியர்களான பெரிப்பிலஸ் (கி.பி 70), பிளைனி (கி.பி 78), டாலமி (கி.பி 140) ஆகியோர் அன்றைய தமிழக நகரங்களையும், துறைமுகங்களையும் விரிவாக வர்ணித்துள்ளனர். இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த முதலாம் கயவாகுவும் (கி.பி 173 - கி.பி 195) பதிற்றுப்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சேரன் செங்குட்டுவனும் சம காலத்தவர்கள். மதுரை அருகில் உள்ள மாங்குளம் என்ற சிற்றூரில் உள்ள இரண்டு குகைகளில் பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. அவை கி.மு 2ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. திருவண்ணாமலைக்கு அருகே உள்ள ஜம்பைக் குகை ஒன்றில் உள்ள கல்வெட்டில், அந்தக் குகையை அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி கொடையாகக் கொடுத்ததாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கல்வெட்டு கி. பி. 1 ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. கரூருக்கு அருகில் உள்ள புகளூரில் உள்ள கல்வெட்டில் சமண முனிவருக்குச் சேர மன்னன் இரும்பொறையின் மகன் பெருங்கடுங்கோவின் மகன் இளங்கடுங்கோ குகையை அளித்ததாகக் கல்வெட்டு உள்ளது. இதன் காலம் கி. பி. 2ம் நூற்றாண்டு. கேரளாவில் (அன்றைய தமிழ்ச் சேர நாடு) எடகல் என்னுமிடத்தில் சேர மன்னனைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இது கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. கல்வெட்டு விவரங்கள் இந்த நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன - Early Tamil Inscriptions – From the Earliest Times to the 6th century A.D., Iravatham Mahadevan, Harvard University Publication.

கன்னட மொழியின் மூத்த இலக்கியம் சிவகோடி இயற்றிய வட்டாராதநெ. அதன் காலம் கி.பி 900. தெலுங்கு மொழியின் மூத்த இலக்கியம் கி.பி 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நன்னையாவின் மகாபாரதம். மலையாள மொழியின் மூத்த இலக்கியம் கி.பி 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த உண்ணுனீலி சந்தேசம்.

சங்க இலக்கிய நூல்கள்

எட்டுத் தொகை நூல்களையும் பத்துப் பாட்டுகளையும் கொண்டது சங்க இலக்கியம். பழைய உரையாசிரியர்கள் இந்த இலக்கியத்தைச் 'சான்றோர் செய்யுள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டது. இதில் உள்ள பாடல்கள் அகம் (உள்) புறம் (வெளி) என்ற இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. சங்க இலக்கியம் இயற்கை இலக்கியமும் ஆகும். பல வகை விலங்குகள், பறவைகள், பூச்சிகள், மரங்கள், செடிகள், கொடிகள், மலர்கள் யாவும் அதில் உள்ளன.

எட்டுத்தொகை

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஒத்த பதிறுப்புத்து ஓங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம் புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை".

- 1. நற்றிணை:** இது ஒரு அக நூல். பல புலவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதில் மொத்தம் 400 பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் 1 பாடல் முழுமையாக நமக்குக் கிடைக்கவில்லை (234). ஒரு பாடலின் சில பகுதிகள் கிடைக்கவில்லை (235). பாடல்கள் 8 - 13 வரிகள் கொண்டவை.
- 2. குறுந்தொகை:** இது ஒரு அக நூல். பல புலவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதில் மொத்தம் 400 பாடல்கள் உள்ளன. பாடல்கள் 4 - 8 வரிகள் கொண்டவை.
- 3. ஐங்குறுநூறு:** இது ஒரு அக நூல். ஐந்து புலவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதில் மொத்தம் 500 பாடல்கள் உள்ளன. குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல், பாலை ஆகிய ஒவ்வொரு திணையிலும் நூறு பாடல்கள் கொண்டது. ஓரம்போகியார் மருதத் திணைப் பாடல்களையும், அம்முவனார் நெய்தற் திணைப் பாடல்களையும், கபிலர் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களையும், ஓதலாந்தையார் பாலைத் திணைப் பாடல்களையும், பேயனார் முல்லைத் திணைப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளனர். இந்த நூலில் 2 பாடல்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை (129,130). பாடல்கள் 3 - 6 வரிகள் கொண்டவை.
- 4. பதிறுப்புத்து:** இது ஒரு புற நூல். சேர மன்னர்களுக்காக எழுதப்பட்ட நூல். பத்து மன்னர்களுக்காக, ஆளுக்கு 10 பாடல்கள் எழுதப்பட்டன. ஆனால் 80 பாடல்கள் தான் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. பாடல்கள் 8-56 வரிகள் கொண்டவை.
- 5. பரிபாடல்:** இது அகமும் புறமும் கொண்ட நூல். பல புலவர்களால் எழுதப்பட்டது. பாடல்கள் முருகனுக்கும், திருமாலுக்கும், வைகை நதிக்கும் எழுதப்பட்டன. மொத்தம் 70 பாடல்கள் எழுதப்பட்டன. நமக்குக் கிடைத்தது 22 பாடல்கள். பாடல்கள் 32 - 140 வரிகள் கொண்டவை.
- 6. கலித்தொகை:** இது ஒரு அக நூல். ஐந்து புலவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதில் மொத்தம் 150 பாடல்கள் உள்ளன. பாடல்கள் 11 - 80 வரிகள் கொண்டவை. ஆயர் குடியினரின் ஏறு தழுவுதல் பற்றிய விவரங்கள் இந்த நூலில் மட்டுமே உள்ளன.

7. அகநானூறு: இது ஒரு அக நூல். பல புலவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதில் மொத்தம் 400 பாடல்கள் உள்ளன. பாடல்கள் 13 - 31 வரிகள் கொண்டவை. மொத்தம் 200 பாடல்கள் பாலைத் திணையிலும், 80 பாடல்கள் குறிஞ்சித் திணையிலும், 40 பாடல்கள் முல்லைத் திணையிலும், 40 பாடல்கள் நெய்தற் திணையிலும், 40 பாடல்கள் மருதத் திணையிலும் உள்ளன.

8. புறநானூறு: இது ஒரு புற நூல். பல புலவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதில் மொத்தம் 400 பாடல்கள் உள்ளன. பாடல்கள் 4 - 40 வரிகள் கொண்டவை. மூவேந்தர், குறு நிலமன்னர், பாணர், புலவர், விறலியர், கொடை, மறம், வீரர்கள், நாடு, மலை, போர், வீரத்தாய்மார்கள், இறந்த மன்னர்களின் புகழைப் பாடுதல், வாழ்க்கையின் நிலையாமை, மன்னர்க்குப் பெண் தர மறுத்தல் என்று பல செய்திகள் இதில் உள்ளன. மேலும், பரணர், ஔவையார், கோலூர் கிழார், மாங்குடி கிழார் போன்ற பெரும் புலவர்கள் தங்களை பாணர்களாக பாவித்து பாடும் 32 பாடல்கள் உள்ளன.

பத்துப்பாட்டு

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல் வாடை கோல் குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.”

இவற்றில் ஐந்து ஆற்றுப்படை நூல்கள். ஆற்றுப்படுத்தல் என்றால் ‘வழி காட்டுதல்’ என்று பொருள். திருமுருகாற்றுப்படை முருகனை அடையும் வழியைக் காட்டும் நூல். மற்ற நான்கு ஆற்றுப்படை நூல்களும் மன்னன் ஒருவனிடம் பரிசு பெற்ற பாணன் இன்னொரு பாணனுக்கு மன்னனிடம் சென்று பரிசு பெரும் முறையை விவரமாகக் கூறுவது. மன்னர்கள் தமிழை வளர்த்த பாணர்களின் மேல் கொண்ட அன்பையும் மதிப்பையும் நாம் ஆற்றுப்படை நூல்களில் காணலாம்.

1. திருமுருகாற்றுப்படை (புலவராற்றுப்படை): இது ஒரு ஆற்றுப்படை நூல். 317 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் முருகனைப்பற்றி எழுதியது. முருகனுடைய அறுபடை வீடுகளைப் பற்றிய செய்திகள் இதில் உள்ளன. அவை திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்), திருவாவினன்குடி (பழனி), திருவேரகம் (சுவாமிமலை), குன்றுதோறாடல் (திருத்தணி), பழமுதிர்சோலை ஆகியவை. முருகனுடைய 6 முகங்களின் இயல்பு, 12 கைகளின் தொழில் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் விவரங்கள் உள்ளன.

2. பொருநராற்றுப்படை: இது ஒரு ஆற்றுப்படை நூல். 248 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் முடத்தாமக் கண்ணியார் சோழன் கரிகால் பெருவளத்தானுக்காக எழுதியது. இதில் பாலை யாழ் மிகச் செம்மையாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பாடகியின் பேரழகைப் புலவர் அழகாக விவரிக்கின்றார். சோழ மன்னன் கரிகாலன் தன்னை நாடி வந்த பாணனுக்கு நான்கு வெள்ளைக் குதிரைகள் கொண்ட தேரைக் கொடுத்து, ஏழு அடி பின் நடந்து, பாணனைத் தேரில் ஏறக் கூறிச் சிறப்பிப்பதாகக் குறிப்பு உள்ளது. சோழ நாட்டின் வளமும் காவிரியின் வளமும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

3. சிறுபாணாற்றுப்படை: இது ஒரு ஆற்றுப்படை நூல். 269 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் குறுநில மன்னன் ஓய்மான் நாட்டு நல்லியக்கோடனுக்காக எழுதியது. இந்தப் பாட்டில் சேர நாட்டின் வளம், சோழ நாட்டின் வளம், பாண்டிய நாட்டின் பெருமை, கடையெழு வள்ளல்களின் சிறப்பு யாவும் கூறப்பட்டுள்ளன. மன்னனை நோக்கிச் செல்லும் வழியில், அவனுடைய நாட்டில் வெவ்வேறு நிலங்களில் வாழ்பவர்கள் பாணர்க்குச் செய்யும் விருந்தோம்பலைப் பற்றியும் அறிகின்றோம்.

4. பெரும்பாணாற்றுப்படை: இது ஒரு ஆற்றுப்படை நூல். 500 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் குறுநில மன்னன் தொண்டைமான் இளந்திரையனுக்காக எழுதியது. இந்தப் பாட்டில், பாதையில் மாட்டு வண்டியில் செல்லும் உப்பு வணிகர், கழுதையின் மேல் பண்டங்களைக் கொண்டு செல்லும் பிற வணிகர், காட்டு மக்களின் வாழ்க்கையும் விருந்தோம்பலும், குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்வோர் வாழ்க்கை முறை, இடையர் குடியிருப்பு, முல்லை நிலத்தினர் பயணிகளுக்கு அளிக்கும் உணவு, மருத நிலத்தின் காட்சிகளும் விருந்தோம்பலும், சர்க்கரை ஆலை, மீனவர் குடியிருப்பும் விருந்தோம்பலும், அந்தணர் குடியிருப்பும் விருந்தோம்பலும், கலங்கரை விளக்கம், காஞ்சீபுரத்தின் சிறப்பு, இளந்திரையனின் சிறப்பு, அவனுடைய விருந்தோம்பல் ஆகியவற்றை நாம் காணலாம்.

5. முல்லைப்பாட்டு: இது 103 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் நப்பூதனார் பாண்டிய மன்னன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனுக்காக எழுதியது. இந்தப் பாட்டில் மன்னனின் பாசறை, அவன் பணியில் உள்ள யவனர், பாசறையில் பணி புரியும் பெண்கள், தண்ணீர் மணி காட்டி, தன் வீரர்களை நினைத்து வருந்தும் மன்னன், மன்னனை நினைத்து ஏங்கும் அவன் மனைவி, ஏழு மாடத்து அரண்மனை, முல்லை நிலத்தின் அழகான வருணனை யாவற்றையும் காணலாம்.

6. மதுரைக்காஞ்சி: இது 782 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் மாங்குடி மருதனார் பாண்டிய மன்னன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனுக்காக எழுதியது. மதுரை நகரில் உள்ள கடைகள், நிகழ்வுகள் யாவற்றையும் மிகச் சிறப்பாக நம் கண் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றார் மாங்குடி மருதனார். இந்த நூலில் நெடுஞ்செழியனின் நால்வகைப் படையின் வலிமை, அவனது வீரமும் சிறப்பும், பாணர்களுக்கு யானைகளையும் பொன்னால் செய்த தாமரை மலர்களை மன்னன் கொடுப்பது, பாண்டிய நாட்டின் மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, நெய்தல் ஆகிய நிலங்களின் சிறப்பு, மதுரை நகரின் கோட்டையும், அகழியும், நாள் அங்காடி, இரவு அங்காடி, பௌத்தப் பள்ளி, சமணப் பள்ளி, அந்தணர் பள்ளி, நீதி மன்றம், இரவின் மூன்று சாமங்களில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள், மதுரையின் ஒலிகள், தொழில் மாக்கள், மதுரையின் சிறப்பு யாவற்றையும் நாம் காணலாம்.

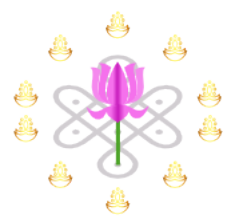
7. நெடுநல்வாடை: இது 188 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் எழுதியது. மன்னனின் பெயர் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியனுக்காக எழுதப்பட்டது என்று சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இந்தப் பாட்டில் நீண்ட குளிர் காலத்தினால் துன்பத்தில் தவிக்கும் இடையர்கள், பறவைகள், குரங்குகள், மற்றும் மாடுகள், மழைக் காலத்தின் செழிப்பு, மாலை நேரத்தில் விளக்கு ஏற்றி வழிபடும் பெண்கள், அரண்மனையைக் கட்டும் வல்லுநர், அரண்மனையின் அமைப்பு, அந்தப்புரத்தின் அமைப்பு, அரசியின் அழகிய

வேலைப்பாடு அமைந்த கட்டில், அரசி கணவனை நினைத்து வருந்தும் நிலைமை, பாசறையில் மன்னனின் நிலைமை யாவற்றையும் காணலாம்.

8. குறிஞ்சிப்பாட்டு: இது 261 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் கபிலர் ஆரிய மன்னன் பிரகதத்தனுக்குத் தமிழரின் களவு முறைத் திருமணத்தை இந்தப் பாடல் மூலம் விவரிக்கின்றார். தோழி தலைவிக்கும் தலைவனுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட அன்பைப் பற்றி தலைவியின் தாயிடமும் செவிலித் தாயிடமும் கூறி, திருமணம் வேண்டுவதை 'அறத்தோடு நின்றல்' என்று தமிழ்ச் சான்றோர் கூறினர். இந்தப் பாட்டில் தோழி ஒருத்தி தலைவியின் தாயிடம், தலைவி தலைவனை தினைப் புனத்தில் எப்படிச் சந்தித்தாள், காட்டு யானையிடமிருந்து தலைவன் அவர்களை எப்படிக் காப்பாற்றினான், தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே எவ்வாறு அன்பு ஏற்பட்டது, தலைவன் எவ்வாறு திருமணத்தை நாடுகின்றான், தலைவன் கொடூரமான பாதையில் இரவில் தனியே வருவதால் அவனுக்குத் துன்பம் நேரிடும் என்று தலைவி வருந்துகின்றாள், என்றெல்லாம் விவரமாகக் கூறுகின்றாள். கண்கள் சிவக்க அருவியில் குளித்து விட்டு 99 மலர்களால் தலைவியும் தோழியும் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்ளும் காட்சி சிறப்புடையது.

9. பட்டினப்பாலை: இது 301 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் சோழன் கரிகால் பெருவளத்தானுக்காக எழுதியது. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் நிறைந்த நூல் இது. இந்தப்பாட்டில் சோழ நாட்டின் வளமை, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பு, முனிவர்கள் வாழும் தவப் பள்ளிகள், மறவர்களின் விளையாட்டுக் களம், பரதவர் இருப்பிடம், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் இரவு நிகழ்ச்சிகள், வரி வசூலிப்பவர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, மாளிகைகள், பல்வேறு கொடிகள், உழவர், அந்தணர், வணிகர் ஆகியோர் பற்றிய விவரங்கள், ஊரின் செல்வம், கரிகாலனின் போர்த் திறமை, யாவற்றையும் நாம் காணலாம்.

10. மலைப்படுகடாம் (கூத்தராற்றுப்படை): இது ஒரு ஆற்றுப்படை நூல். 583 அடிகளைக் கொண்டது. புலவர் இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் குறுநில மன்னன் நன்னன் வேண்மானுக்காக எழுதியது. இந்தப்பாட்டில் பாணர் குடும்பம் பல்வேறு இசைக் கருவிகளை சுருக்குப் பைகளில் கட்டிக் கொண்டு செல்வது, நன்னனின் சிறப்பு, நவிர மலையின் தன்மை, பாதையில் உள்ள நல்லதும் பொல்லாததும், கானவர் குடியும் விருந்தோம்பலும், நன்னனின் மலை நாட்டுச் செல்வம், இரவில் பயணம் கூடாது என்ற அறிவுரை, கவணிடமிருந்து தப்புதல், வழக்கி விழாமல் பாதையில் செல்லுதல், இறைவனைத் தொழுது செல்லுதல், இரவில் குகையில் தங்குதல், மலைப் பாம்பிடமிருந்து தப்பித்தல், மலை மக்களின் விருந்தோம்பல், மலையின் ஒலிகள், வழியில் காணும் கோட்டைகளும் நடு கற்களும், உதவும் மறவோர், சிற்றூரின் விருந்தோம்பல், உழவர்களின் உதவி, நன்னனின் அரண்மனை, நன்னனின் கொடைத் தன்மை யாவற்றையும் நாம் காணலாம்.

புறநானூற்றுத் திணைகள்

புறத் திணைகளும் அனைத்தும் இங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டவை 7 திணைகள். அவை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி பாடாண் ஆகும். ஆனால் புறநானூற்றில் உள்ள திணைகள் மொத்தம் 11. அவை வெட்சி, வஞ்சி, தும்பை, வாகை, நொச்சி, காஞ்சி, பாடாண், கரந்தை, கைக்கிளை, பெருந்திணை, பொதுவியல் ஆகும். தொல்காப்பியத்தில் உள்ள உழிஞைத் திணை புறநானூற்றில் இல்லை. வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, கரந்தை, நொச்சி, உழிஞை யாவும் மலர்களின் பெயர்கள்.

வெட்சி

பகை நாட்டின்மீது போர் தொடங்குமுன் அந்நாட்டில் உள்ள ஆநிரைகளுக்குத் தீங்கு நேரக்கூடாது எனக் கருதும் மன்னன் வெட்சிப்பூச் சூடிய தன் வீரர்களை அனுப்பி அவற்றைக் கவர்ந்துவரச்செய்வது வெட்சித் திணையாகும் - Prelude to war and cattle raid.

கரந்தை

பகைவர்களால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட பசுக்களை மீட்டு வருதல் - Retrieving cattle seized by enemies.

வஞ்சி

பகைவர் நாட்டைக் கைப்பற்றக் கருதி வஞ்சிப் பூவைத்தலையிலே சூடிப் போரிடப் புகுவது வஞ்சித் திணையாகும் - Preparation for war.

உழிஞை

உழிஞைப் பூவைச் சூடிய தன் வீரர்களுடன் பகையரசனின் கோட்டை மதிலைச் சுற்றி வளைப்பது உழிஞைத் திணையாகும் - Siege of enemy fort.

நொச்சி

பகை வேந்தரால் முற்றுக்கையிடப்பட்ட தம் மதிலைக் காக்க வேண்டி உள்ளிருந்தே வெளியே இருக்கும் பகைவேந்தனோடு நொச்சிப்பூச் சூடிப்போரிடுவது நொச்சித் திணையாகும் - Protection of the fort.

தும்பை

பகை வேந்தர்கள் இருவரும் வெற்றி ஒன்றையே இலக்காகக் கொண்டு கடும் போர்ப் புரிவது தும்பைத் திணையாகும் - Battle.

வாகை

போரில் வெற்றி பெற்ற மன்னன் வாகைப்பூச்சூடி மகிழ்வது வாகைத் திணையாகும் - victory celebration.

காஞ்சி

தன் நாட்டைக் கைப்பற்ற வந்த மாற்றரசனோடு காஞ்சிப்பூவைச் சூடி எதிர்த்துப் போரிடுவது காஞ்சித் திணையாகும் - Protecting one's country.

பாடாண்

பாடப்படும் ஆண்மகனது வெற்றி, புகழ், மறம், கொடை, கல்வி, அருள் முதலிய பண்புகளைப் பாடிப் புகழ்வது பாடாண் திணையாகும் - Praise.

கைக்கிளை

கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல். இதனை அகப்பொருள் திணையாகவும் கூறுவர் – one-sided love.

பொதுவியல்

வெட்சி முதல் பாடாண் வரை உள்ள புறத்திணைகளுக்குப் பொதுவானவற்றையும், அவற்றுள் கூறப்படாதனவற்றையும் கூறுவது பொதுவியல் திணையாகும் – common matters.

பெருந்திணை

பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காதல். இதனை அகப்பொருள் திணையாகவும் கூறுவர் – unsuitable love.

அகத் திணைகள்

குறிஞ்சி: புணர்ச்சியும் புணர்ச்சி நிமித்தமும் இந்நிலத்திற்கு உரியவை (union of lovers). மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி ஆகும் (mountain). தலைவி திணைப் புனத்தைக் காக்க தன் தோழியுடன் செல்வாள். இங்கு தலைவனும் தலைவியும் சந்திப்பார்கள். இங்கு நாம் அதிகம் காண்பவை மலை, மேகம், அருவி, சந்தன மரம், மா மரம், மூங்கில், குறிஞ்சி மலர், திணைப் புனம், பரண், யானை, புலி, பாம்பு முதலியவை.

மருதம்: ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் இந்நிலத்திற்கு உரியவை (sulking of lovers). வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும் மருதம் ஆகும் (fields and ponds). இந்தத் திணையில் தலைவனின் வேறு உறவினால் தலைவியும் தலைவனும் ஊடுவர். இங்கு நாம் அதிகம் காண்பவை வயல், குளம், வாளை மீன், கெண்டை மீன், ஆமை, உழவர், நெல், மாமரம், ஞாழல் மரம், நொச்சி மரம், காஞ்சி மரம், மருத மரம், அத்தி மரம், கரும்பு, நீர்நாய், ஆம்பல், தாமரை, குருவி, கோழி, சேவல், எருமை, முதலை, நண்டு முதலியவை.

முல்லை: இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் இந்நிலத்திற்கு உரியவை (patient waiting). காடும் காடு சார்ந்த நிலமும் முல்லை ஆகும் (forest). இந்தத் திணையில் மழைக் காலம் துவங்கும் பொழுது தலைவி போருக்காகப் பிரிந்துச் சென்ற தன் தலைவனுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பாள். இங்கு நாம் அதிகம் காண்பவை மான், முயல், ஆ (பசு), கன்று, மழை, முல்லை மலர், காயா மலர், கொன்றை மலர், தோன்றல் மலர், தேர், தேர்ப்பாகன், கோவலர், இடையர், புல்லாங்குழல், மயில் முதலியவை.

நெய்தல்: இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் இந்நிலத்திற்கு உரியவை (anxious waiting). கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் நெய்தல் ஆகும். (seashore). இந்தத் திணையில் தலைவி தலைவனுக்காக ஏங்கிக் காத்திருப்பாள். இங்கு நாம் அதிகம் காண்பவை கடல், கடற்கரை, பரதவர் (fisherfolk), மீன், சுறா, முதலை, கானல் (கடற்கரை சோலை), படகு, புன்னை மரம், ஞாழல் மரம், தாழை, உப்பங்கழி (உப்பு நீர் குளம்), மணல், நண்டு, அடும்பு, நெய்தல் ஆம்பல், வளை (சங்கு), வலை, குருகு, நாரை, அன்றில் முதலியவை.

பாலை: பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும் இந்நிலத்திற்கு உரியவை (separation). குறிஞ்சி நிலமும் முல்லை நிலமும் வறண்டுவிடும் பொழுது அவை பாலை நிலமாகி விடும் (wasteland). தலைவன் பொருளுக்காகப் பிரிந்துச் செல்லுதல், உடன்போக்கு ஆகியவை இங்கு நிகழும். இங்கு நாம் அதிகம் காண்பவை உலர்ந்த பாலை நிலம், எயினர் (பாலை

நிலத்தில் வாழ்வோர்), வழிப்பறி கள்வர், பல்லி, ஓதி (ஊணான்), கள்ளி, யா மரம், ஓமை மரம், குரவ மலர், கள்ளிச்செடி, கோங்கு மரம், ஞெமை மரம், இருப்பை மரம், உகாய் மரம், கமுகு, மெலிந்த யானை, பரற் கற்கள் முதலியவை.

கைக்கிளை: ஒருதலைக் காதல் (one sided love). இந்தத் திணைக்கு நிலம் கிடையாது. மிகச் சொற்பமான பாடல்களே இந்தத் திணைக்கு உண்டு.

பெருந்திணை: பொருந்தாக் காதல் (love that is not suitable). இந்தத் திணைக்கு நிலம் கிடையாது. மிகச் சொற்பமான பாடல்களே இந்தத் திணைக்கு உண்டு.

எளிய உரை: வைதேகி, சங்கர்

பாடல் 1 - பெண் தூதுவர்

புறநானூறு 95, பாடியவர் - ஓளவையார், பாடப்பட்டோன் - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, திணை - பாடாண், துறை - வாள் மங்கலம்

பாடல் பின்னணி: தொண்டை நாட்டை ஆண்டு வந்த தொண்டைமான் என்ற குறுநில மன்னன் அதியமான் மீது பகைமை கொண்டான். அதியமானோடு போர் புரிய எண்ணினான். அதை அறிந்த அதியமான், ஓளவையாரை அவனிடம் தூதுவராக அனுப்பினான். தொண்டைமான் தன் படைப் பெருமையை ஓளவையாருக்குக் காட்ட எண்ணித் தன் படைக்கலக் கொட்டிலுக்கு அவரை அழைத்துச் சென்றான். அவன் எண்ணத்தை அறிந்த ஓளவையார், தொண்டைமானிடம் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

பாடல்

இவ்வே பீலி அணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண் திரள் நோன் காழ் திருத்தி நெய் அணிந்து
கடி உடை வியன் நகர், அவ்வே அவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடு நுதி சிதைந்து
கொல் துறைக் குற்றில மாதோ என்றும்,
உண்டாயின் பதம் கொடுத்து,
இல்லாயின் உடன் உண்ணும்,
இல்லோர் ஓக்கல் தலைவன்,
அண்ணல் எம் கோமான் வைந்நுதி வேலே.

பொருளுரை: இங்கே இருக்கும் போர்க்கருவிகள் அனைத்தும் மயில் இறகு அணியப்பட்டு, பூமாலை சூடப்பட்டுத் திரண்ட வலிமையான காம்புகள் அழகுற செய்யப்பட்டு, நெய் பூசப்பட்டுக் காவலுடைய பெரிய அரண்மனையில் உள்ளன. அங்கே அதியமான் அரண்மனையில் இருப்பவையோ, பகைவரைக் குத்தியதால் வேலின் பக்கமும் நுனியும் சிதைந்து, எப்பொழுதும் கொல்லனின் பணியிடமாகிய சிறிய பட்டறையில் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. செல்வமும், உணவும் நிறைந்திருக்கும் பொழுது எல்லோருக்கும் உணவளித்த பின் உணவு உண்ணுகின்றவனும், இல்லாத பொழுது உணவை அனைவருக்கும் பங்கிட்டு உடன் சேர்ந்து உண்ணுகின்றவனுமான வறியவர்களின் சுற்றத்திற்குத் தலைவன் எங்கள் மன்னன்.

சொற்பொருள்: இவ்வே - இவை, வேல்கள், போர்க்கருவிகள், பீலி அணிந்து - மயில் இறகு அணியப்பட்டு, மாலை - பூமாலை, சூட்டி - சூடப்பட்டு, கண் திரள் - உடல் பகுதி திரண்ட, நோன்காழ் - வலிமையான காம்பு, திருத்தி - அழகு செய்து, நெய் அணிந்து - நெய் பூசப்பட்டு, கடி உடை - காவல் உடைய, வியன் நகர் - பெரிய வீடு, அரண்மனை, அவ்வே அவ்வே - அவையே அவையே, பகைவர் குத்தி - பகைவரைக் குத்தி, கோடு - வேலின் பக்கம், நுதி சிதைந்து - நுனி சிதைந்து, கொல் துறை - கொல்லனின் பட்டறை, குற்றில - சிறிய இடம், மாதோ - அசைச்சொல், என்றும் - எப்பொழுதும், உண்டாயின் - உண்டு என்றால், பதம் கொடுத்து - உணவு கொடுத்து, இல்லாயின் - இல்லை என்றால், உடன் உண்ணும் - உடன் சேர்ந்து உண்ணும், இல்லோர் - இல்லாதவர்களின், ஓக்கல் - சுற்றம், தலைவன் - தலைவன், அண்ணல் - தலைமையுடையவன், எம் கோமான் - எங்கள் மன்னன், வைந்நுதி - கூர்மையான நுனி, வேலே - வேற்படை, வேல்கள்

பாடல் 2 - அதியமானின் வலிமை

புறநானூறு 104, பாடியவர் - ஔவையார், பாடப்பட்டோன் - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, திணை - வாகை, துறை - அரச வாகை

பாடல் பின்னணி: ஒரு சமயம், அதியமானைப் போரில் வெல்லும் பொருட்டு, அவன் ஊராகிய தகடுரைப் பகை மன்னர்கள் முற்றுகை இட்டனர். தகடுர் என்பது இன்றைய தருமபுரி. போர் மூண்டது. அதியமான் வெற்றி பெற்றான். அதியமான் போரில் வெற்றி அடைந்த பின் போரில் தோல்வியுற்ற பகை அரசர்களிடம் ஔவையார் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

பாடல்

போற்றுமின் மறவீர்! சாற்றுதும் நும்மை!
ஊர்க்குறு மாக்கள் ஆடக் கலங்கும்
தாள் படு சின்னீர்க் களிறு அட்டு வீழ்க்கும்
ஈர்ப்பு உடைக் கராஅத்து அன்ன, என்னை
நுண் பல் கருமம் நினையாது
இளையன் என்று இகழின் பெறல் அரிது ஆடே.

பொருளுரை: உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள் மறவர்களே! உங்களுக்கு ஒன்றை அறிவிக்கிறோம். கேளுங்கள்! ஊரில் உள்ள சிறுவர்கள் விளையாடக் கலங்கும்படியான கால் அளவுள்ள நீருக்குள் யானையைக் கொண்டு வீழ்த்தி இழுத்துச் செல்லும் முதலையைப் போன்ற என்னுடைய தலைவனான அதியமானின் நுட்பமாக ஆய்ந்து செய்யும் பல செயல்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமல், அவனை இளையவன் என்று இகழ்ந்தால், நீங்கள் வெற்றி பெறுவது அரிது.

சொற்பொருள்: போற்றுமின் - பாதுகாத்துக் கொள்வீர், மறவீர் - வீரர்களே, சாற்றுதும் - பறை சாற்றுவோம், அறிவிப்போம், நும்மை - உங்களுக்கு, ஊர் - ஊரில் உள்ள குறுமாக்கள் - சிறு பிள்ளைகள், ஆட - விளையாட, கலங்கும் - கலங்கும், தாள்படு - கால் அளவுபட்ட, சின்னீர் - குறைந்த தண்ணீர், களிறு - ஆண் யானை, அட்டு - கொண்டு, அழித்து, வீழ்க்கும் - வீழ்த்தும், ஈர்ப்பு உடை - இழுத்துச் செல்லும் திறன் உடைய, கராஅத்து அன்ன - முதலையைப் போல, என் ஐ - என்னுடைய தலைவன், நுண்பல் - நுண்ணிய பல, கருமம் - செயல்கள், நினையாது - நினைக்காமல், இளையன் என்று - இளையவன் என்று, இகழின் - இகழ்ந்தால், பெறல் - பெறுவது, அரிது - அரிது, இயலாது, ஆடே - வெற்றி

பாடல் 3 - பாரியின் சிறப்பு

புறநானூறு 107, பாடியவர் - கபிலர், பாடப்பட்டோன் - வேள் பாரி, திணை - பாடாண், துறை - இயன் மொழி

பாடல் பின்னணி: பாரியின் கொடைச் சிறப்பைக்கூற கபிலர் இயற்றிய பாடல் இது.

பாடல்

பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி
ஒருவர்ப் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்,
பாரி ஒருவனும் அல்லன்,
மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப்பதுவே.

பொருளுரை: செம்மையான நாக்கை உடைய புலவர்கள் எல்லாம் அவனுடைய புகழை வாழ்த்தி அவன் ஒருவனையே 'பாரி பாரி' என்று புகழ்கின்றனர். இங்கே பாரி ஒருவன் மட்டும் இல்லை, மழையும் உண்டு இந்த உலகைக் காப்பதற்கு.

சொற்பொருள்: பாரி பாரி - பாரி பாரி, என்று பல ஏத்தி - என்று பல செயல்களை வாழ்த்தி, ஒருவர்ப் புகழ்வர் - ஒருவனையே புகழ்கின்றனர், செந்நா புலவர் - செம்மையான நாக்கை உடைய புலவர்கள், பாரி - வேள் பாரி, ஒருவனும் அல்லன் - ஒருவன் மட்டும் இல்லை, மாரியும் உண்டு - மழையும் உண்டு, ஈண்டு - இங்கே, உலகு - உலகம், புரப்பதுவே - பாதுகாப்பதற்கு

பாடல் 4 - மூவேந்தரிடம் கபிலர் வேண்டுகல்

புறநானூறு 110, பாடியவர் - கபிலர், பாடப்பட்டோன் - வேள் பாரி, மூவேந்தர், திணை - நொச்சி, துறை - மகண்மறுத்தல்

பாடல் பின்னணி: மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் பாரியின் பறம்பு மலையைப் பெரும்படையுடன் சூழ்ந்து கொண்டனர். பாரியின் நண்பரும் புலவருமான கபிலர், பாரியின் போர் வல்லமையையும், கொடை வண்மையையும் புகழ்ந்து, மூவேந்தர்க்கும் அறிவுறுத்துவதாக இயற்றப்பட்ட பாடல் இது.

பாடல்

கடந்து அடு தானை மூவிரும் கூடி
உடன்றனிர் ஆயினும் பறம்பு கொளற்கு அரிதே,
முந்நூறு ஊர்த்தே தண் பறம்பு நல்நாடு,
முந்நூறு ஊரும் பரிசிலர் பெற்றனர்,
யாமும் பாரியும் உளமே
குன்றும் உண்டு நீர் பாடினிர் செலினே.

பொருளுரை: கடந்து சென்று அழிக்கும் படையோடு நீங்கள் மூவரும் கூடிப் போர் செய்தாலும் பறம்பு மலையை வெல்வதற்கு இயலாது. முந்நூறு ஊர்களைக் கொண்டது இந்தக் குளிர்ந்த, நல்ல பறம்பு நாடு. முந்நூறு ஊர்களையும் பரிசில் வேண்டி வந்தவர்கள் பெற்றுக் கொண்டு விட்டனர். இங்கே நானும் பாரியும் உள்ளோம். நீங்கள் பாடியபடி பாரியிடம் சென்றால், பறம்பு மலையும் உங்களுக்கு உண்டு.

சொற்பொருள்: கடந்து - கடந்து சென்று, அடு - கொல்லும், அழிக்கும், தானை - படை, மூவிரும் - மூவரும், கூடி - சேர்ந்து, உடன்றனிர் ஆயினும் - போர் செய்தீர் ஆனாலும், பறம்பு - பறம்பு மலையை, கொளற்கு அரிதே - கைப்பற்றுவதற்கு அரிது, முந்நூறு - முந்நூறு, ஊர்த்தே - ஊர்களைக் கொண்ட, தண் - குளிர்ந்த, அழகிய, பறம்பு - பறம்பு, நல் நாடு - நல்ல நாடு, முந்நூறு ஊரும் - முந்நூறு ஊர்களையும், பரிசிலர் - பரிசு வேண்டி வந்தவர்கள், பெற்றனர் - பெற்றனர், யாமும் - நானும், பாரியும் - பாரியும், உளமே -

உள்ளோம், குன்றும் உண்டு - பறம்பு மலையும் உண்டு, நீர் - நீங்கள், பாடினார் - பாடுபவராய், செலினே - சென்றால்

பாடல் 5 - நரை முடி இல்லாத காரணம்

புறநானூறு 191, பாடியவர் - பிசிராந்தையார், திணை - பொதுவியல், துறை - பொருண்மொழிக் காஞ்சி

பாடல் பின்னணி: தனக்கு வயதாகியும் நரையின்றி வாழ்வதின் காரணங்களை இப்பாடலில் பிசிராந்தையார் கூறுகின்றார்.

பாடல்

யாண்டு பலவாக நரையில ஆகுதல்
யாங்கு ஆகியர் என வினவுதிர் ஆயின்,
மாண்ட என் மனைவியோடு மக்களும் நிரம்பினர்,
யான் கண்ட அனையர் இளையரும் வேந்தனும்
அல்லவை செய்யான், காக்க, அதன்தலை
ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர் யான் வாழும் ஊரே.

பொருளுரை: ஆண்டுகள் பல ஆகியும் தலையில் நரை இல்லாதபடி எப்படி இவ்வாறு இருக்கின்றீர்கள் என்று நீங்கள் என்னைக் கேட்டால், சிறந்த என் மனைவியும், அறிவு நிறைந்த பிள்ளைகளும், நான் எண்ணுவது போல் எண்ணும் என்னிடம் பணிபுரிவோரும், தீமைகளைச் செய்யாத மன்னனும், மேலும், பணிவும் அடக்கமும் கொண்ட உயர்ந்த கொள்கைகளின்படி வாழும் சான்றோர்கள் பலரும் நான் வாழும் ஊரில் இருப்பதாலும் தான்.

சொற்பொருள்: யாண்டு - ஆண்டு, பலவாக - பல ஆகிவிட்டது, நரை - நரை முடி, இல - இல்லாமல், ஆகுதல் - ஆகியதற்கு, யாங்கு - எப்படி, ஆகியர் - ஆனீர்கள், என - என்று, வினவுதிர் - கேட்டீர்கள், ஆயின் - ஆனால், மாண்ட - மாட்சிமையுடைய, என் மனைவியோடு - என் மனைவியோடு, மக்களும் - பிள்ளைகளும், நிரம்பினர் - அறிவு நிரம்பினர், யான் கண்ட அனையர் - நான் கருதிய அதனையேக் கருதுபவர்கள், இளையரும் - பணியாட்கள், வேந்தனும் - மன்னனும், அல்லவை - தீயவை, செய்யான் - செய்யாதவன், காக்க - பாதுகாத்து, அதன் தலை - அதற்கு மேல், ஆன்று - நிறைந்து, அவிந்து - பணிந்து, அடங்கிய - அடக்கம் கொண்ட, கொள்கைச் சான்றோர் பலர் - கொள்கையின்படி வாழும் சான்றோர்கள் பலர், யான் வாழும் - நான் வாழும், ஊரே - ஊரில்

பாடல் 6 - யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

புறநானூறு 192, பாடியவர் - கணியன் பூங்குன்றனார், திணை - பொதுவியல் துறை - பொருண்மொழிக் காஞ்சி

பாடல் பின்னணி: கணியன் பூங்குன்றனார் வேந்தரையும், வள்ளலையும் புகழ்ந்து பாடாமல், உலக இயல்பைப் பற்றிப் பாடுகின்றார்.

புறநானூறு 192

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்,
 தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா,
 நோதலும் தணிதலும் அவற்றோர் அன்ன,
 சாதலும் புதுவது அன்றே, வாழ்தல்
 இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே, முனிவின்
 இன்னா தென்றலும் இலமே, மின்னொடு
 வானம் தண்துளி தலைஇ ஆனாது
 கல் பொருது இரங்கும் மல்லற் பேர்யாற்று
 நீர்வழிப் படுஉம் புணை போல, ஆருயிர்
 முறை வழிப் படுஉம் என்பது திறவோர்
 காட்சியின் தெளிந்தனம், ஆகலின், மாட்சியின்
 பெரியோரை வியத்தலும் இலமே,
 சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.

பொருளுரை: யாவும் நமது ஊர் தான். அனைவரும் நமது உறவினர் தான். தீமையும் நன்மையும் பிறர் தந்து நமக்கு வருவதில்லை. துன்புறுவதும் துன்பத்தைத் தவிர்த்தலும் அதைப் போன்றவை தான். சாதல் என்பது புதிது இல்லை. வாழ்தல் இனிமையானது என்று மகிழ்தலும் இல்லை. வெறுப்பால் வாழ்க்கை இனியது இல்லை என்று கூறுவதும் இல்லை. மின்னலுடன் வானம் குளிர்ந்த மழை பெய்வதால் முடிவில்லாது கல்லுடன் மோதி ஒலிக்கும் வலிமை மிக்க பெரிய ஆற்றின் நீர் ஓட்டத்தின் வழியே செல்லும் தெப்பத்தைப் போன்று, நம் வாழ்க்கை முறைப்படி அமையும் என்பதை அறிஞர்களின் அறிவுரைகள் மூலம் அறிந்தோம். ஆதலால், சிறப்பு மிக்க பெரியோர் என்று யாரையும் கண்டு வியப்பதும் இல்லை. சிறியோர் என்று யாரையும் இகழ்தலும் இல்லை.

சொற்பொருள்: யாதும் - அனைத்தும், ஊரே - நமது ஊர், யாவரும் - அனைவரும், கேளிர் - உறவினர், தீதும் - தீயவையும், நன்றும் - நல்லவையும், பிறர் தர - பிறர் தருவதால், வாரா - வருவதல்ல, நோதலும் - வருந்துவதும், தணிதலும் - அது தீர்வதும், அவற்றோர் - அவற்றை, அன்ன - போல, சாதலும் - சாவது, புதுவது - புதிது, அன்றே - இல்லை, வாழ்தல் - வாழ்தல், இனிது என - இனியது என, மகிழ்ந்தன்றும் - மகிழ்வதும், இலமே - இல்லை, முனிவின் - வெறுத்து, இன்னாது - துன்பம் மிக்கது, என்றலும் - என்று சொல்வதும், இலமே - இல்லை, மின்னொடு - மின்னலுடன், வானம் - வானம், தண் துளி - குளிர்ந்த மழைத் துளி, தலைஇ - பெய்வதால், ஆனாது - இடை விடாது, கல் பொருது - கல்லுடன் மோதி, இரங்கும் - ஒலிக்கும், மல்லல் - வலிமை மிக்க, பேர்யாற்று - பெரிய ஆற்றின், நீர்வழி - நீரின் ஓட்டத்தின் வழியே, படுஉம் - செல்லும், பயணப்படும், புணை போல - மிதவை போல, தெப்பம் போல, ஆர் உயிர் - அரிய உயிர், முறை வழி - முறைப்படி அமையும், படுஉம் - செல்லும், என்பது - என்பது, திறவோர் - திறம் கொண்டு அறிந்தோர், காட்சியின் - தந்த அறிவின் மூலம், தெளிந்தனம் - தெளிவு பெற்றோம், ஆகலின் - ஆனதால், மாட்சியின் - பெருமை மிக்க, பெரியோரை - பெரியவர் என்று, வியத்தலும் - வியந்து அடிபணிவதும், இலமே - இல்லை, சிறியோரை - சிறியோர் என்று, இகழ்தல் - பழித்தல், அதனினும் - அதனை விட, இலமே - இல்லை

பாடல் 7 - வீரனின் தாய்

புறநானூறு 86, பாடியவர் - காவற்பெண்டு, திணை - வாகை, துறை - ஏறாண் முல்லை

பாடல் பின்னணி: பெண் புலவர் காவற்பெண்டின் வீட்டிற்கு வந்த ஒருவர், "உங்கள் மகன் எங்கு உள்ளான்?" என்று அவரிடம் கேட்க, அதற்கு அந்த வீர்த்தாயின் பதிலாக அமைந்த பாடல் இது.

புறநானூறு 86

சிறறில் நற்றுாண் பற்றி, நின் மகன்
யாண்டு உளனோ என வினவுதி, என் மகன்
யாண்டு உளன் ஆயினும் அறியேன், ஓரும்
புலி சேர்ந்து போகிய கல் அளை போல,
ஈன்ற வயிறோ இதுவே,
தோன்றுவன் மாதோ, போர்க் களத்தானே.

பொருளுரை: என் சிறிய இல்லத்தில் உள்ள நல்ல தூணைப் பற்றிக் கொண்டு "உன் மகன் எங்கு உள்ளான்?" என்று கேட்கிறாய். என் மகன் எங்கு இருக்கிறான் என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவனைப் பெற்ற என் வயிறு புலி இருந்து விட்டுப் போன கல் குகையைப் போன்றது. அத்தகைய வீரம் பொருந்திய அவனைப் போர்க்களத்தில் தான் காண முடியும்!

சொற்பொருள்: சிறறில் - சிறிய இல்லம், நற்றுாண் - நல்ல தூண், பற்றி - பற்றிக் கொண்டு,
நின் மகன் - உன் மகன், யாண்டு உளனோ - எங்கு உள்ளான், என - என்று, வினவுதி - வினவுகிறாய், என் மகன் - என் மகன், யாண்டு உளன் ஆயினும் - எங்கு உள்ளான் என்று, அறியேன் - நான் அறியவில்லை, ஓரும் - அசைச்சொல், புலி - புலி, சேர்ந்து - கிடந்து, போகிய - போன, கல் அளை - கல் குகை, போல - போல, ஈன்ற வயிறோ - பெற்ற வயிறு, இதுவே - இது தான், தோன்றுவன் - தோன்றுவான், மாதோ - அசைச்சொல், போர்க் களத்தானே - போர்க்களத்தில்

பாடல் 8

பாடல் பின்னணி: பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தலைவன் பிரிந்து சென்றுவிட, தலைவனின் பிரிவை ஆற்ற முடியாத தலைவி தொழியிடம் சொல்வதாக அமைந்த பாடல் இது.

குறுந்தொகை 6, பதுமனார், நெய்தற் திணை - தலைவி சொன்னது

நள்ளென்றன்றே யாமம், சொல் அவிந்து
இனிது அடங்கினரே மாக்கள் முனிவு இன்றி,
நனந்தலை உலகமும் துஞ்சும்,
ஓர் யான் மன்ற துஞ்சாதேனே.

பொருளுரை: நடு இரவு இருட்டாக இருக்கின்றது. சொற்கள் அடங்கி விட்டன. வெறுப்பு எதுவும் இன்றி இனிமையாக மக்கள் உறங்குகின்றனர். அகன்ற உலகமும் உறங்குகின்றது, ஆனால் நான் மட்டும் உறங்காமல் இருக்கின்றேன்.

சொற்பொருள்: நள்ளென்றன்றே யாமம் - நடு இரவு இருட்டாக இருந்தது, சொல் அவிந்து - சொற்கள் அடங்கின, இனிது அடங்கினரே - இனிமையாக உறங்கினர், மாக்கள் - மக்கள், முனிவு இன்றி - வெறுப்பின்றி, நனந்தலை - அகன்ற, உலகமும் தஞ்சம் - உலகமும் உறங்குகின்றது, ஓர் யான் - நான் மட்டும், மன்ற - நிச்சயமாக, தஞ்சாதேனே - உறங்காமல் இருக்கின்றேன்

பாடல் 9

பாடல் பின்னணி: தலைவி தன்னை இகழ்ந்து பேசியதாக அறிந்த பரத்தை (பொதுமகள்/ விலைமகள்), தலைவியை அறிந்தவர்கள் கேட்கும்படி தலைவனை எள்ளி நகையாடுவதாக அமைந்த பாடல் இது.

குறுந்தொகை 8, ஆலங்குடி வங்கனார், மருதத் திணை - பரத்தை தலைவனைப்பற்றி சொன்னது

கழனி மாஅத்து விளைந்து உகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்,
எம் இல் பெருமொழி கூறித், தம் இல்
கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும்
ஆடிப் பாவை போல,
மேவன செய்யும் தன் புதல்வன் தாய்க்கே.

பாடல் பின்னணி: தலைவி தன்னை இகழ்ந்தாள் என்பதை அறிந்த பரத்தை, தலைவியின் தோழியர் கேட்கும்படி கூறியது.

பொருளுரை: வயலில் உள்ள மரத்திலிருந்து விளைந்து விழும் இனிய பழத்தை குளத்தில் உள்ள வாளை மீன்கள் கவ்வி உண்ணும் நாட்டவன், என்னுடைய வீட்டில் என்னைப் பெருமைப்படுத்தும் சொற்களைக் கூறுவான். ஆனால் தன்னுடைய வீட்டில், முன் நின்றார் தம் கையையும் காலையும் தூக்க, தானும் கையையும் காலையும் தூக்குகின்ற, கண்ணாடியில் தோன்றுகின்ற நிழல் பாவையைப் போல், தன்னுடைய மனைவிக்கு, அவள் விரும்பியவற்றைச் செய்வான்.

சொற்பொருள்: கழனி - வயல், மாஅத்து - மாமரத்தினது, விளைந்து உகு - பழுத்து விழும், தீம்பழம் - இனிய பழம், பழன - குளம், வாளை - வாளை மீன், கதூஉம் - கவ்வி உண்ணும், ஊரன் - ஊரைச் சார்ந்தவன், எம் இல் - என்னுடைய இல்லத்தில், பெருமொழி கூறி - பெரிய சொற்களைக் கூறி, தம் இல் - தன்னுடைய இல்லத்தில், கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும் - பிறர் தூக்கத் தானும் கையையும் காலையும் தூக்கும், ஆடிப் பாவை போல - கண்ணாடியில் தோன்றுகின்ற பொம்மையின் நிழல் போல, மேவன செய்யும் - விரும்புவதைச் செய்வான், தன் புதல்வன் தாய்க்கே - தன்னுடைய மனைவிக்கு

பாடல் 10

பாடல் பின்னணி: இரவுப் பொழுதில் தலைவியைச் சந்திக்க வரும் தலைவனுக்கு இடையில் ஆபத்து நேரலாம் என்ற அச்சத்தில், இனி இரவுப் பொழுதில் தலைவியைச் சந்திக்க வரவேண்டாம் என்று தலைவியின் தோழி தலைவனை அறிவுறுத்துவதாக அமைந்த பாடல் இது.

குறுந்தொகை 69, கடுந்தோட் கரவீரனார், குறிஞ்சித் திணை - தோழி சொன்னது
 கருங்கண் தாக்கலை பெரும் பிறிது உற்றனக்
 கைம்மை உய்யாக் காமர் மந்தி,
 கல்லா வன் பறழ் கிளை முதல் சேர்த்தி,
 ஓங்கு வரை அடுக்கத்துப் பாய்ந்து உயிர் செகுக்கும்
 சாரல் நாட! நடுநாள்
 வாரல் வாழியோ வருந்துதும் யாமே.

பொருளுரை: கரிய கண்ணையுடைய ஆண் குரங்கு ஒன்று மரணம் அடைந்ததால், கைம்மைத் துன்பத்தை நீக்க முடியாத, அதன் மீது காதல் கொண்ட அதன் பெண் குரங்கு அவர்களையுடைய முதிர்ச்சி அடையாத வலுவான குட்டியை உறவினர்களிடம் கொடுத்து விட்டு, உயர்ந்த மலையின் சரிவிலிருந்து குதித்து மரணம் அடையும் மலை நாடனே! நீ நீடு வாழ்வாயாக! நீ இனி நடு இரவில் இங்கு வராதே. அவ்வாறு நீ வந்தால் நானும் தலைவியும் மிகவும் வருத்தம் அடைவோம்.

சொற்பொருள்: கருங்கண் - கருமையான கண், தா - தாவும், கலை - ஆண் குரங்கு, பெரும் பிறிது - மரணம், உற்றன - அடைந்ததென, கைம்மை உய்யா - கைம்மை வருத்தத்தை தாங்க இயலாது, காமர் மந்தி - காதல் கொண்ட பெண் குரங்கு, அழகிய பெண் குரங்கு, கல்லா வன் பறழ் - மரம் ஏறுதல் முதலிய தம் தொழிலைக் கற்காத வலுவான தன் குட்டியை, கிளைமுதல் சேர்த்தி - உறவினர்களிடம் கொடுத்து விட்டு, ஓங்கு வரை அடுக்கத்து - உயர்ந்த மலையின் பக்கத்தில், பாய்ந்து உயிர் செகுக்கும் - பாய்ந்து உயிரைப் போக்கும், சாரல் - மலைச்சரிவு, நாட - நாட்டவனே, நடுநாள் - நடு இரவில், வாரல் - வராதே, வாழியோ - நீ நீடு வாழ்வாயாக, வருந்துதும் யாமே - நாங்கள் வருந்துவோம்

பாடல் 11

பாடல் பின்னணி: வருவதாகக் கூறிச்சென்ற தலைவன் வாராது போக, தலைவனின் பிரிவை ஆற்றாத தலைவி தோழிக்குச் சொல்வதாக அமைந்த பாடல் இது.

குறுந்தொகை 98, கோக்குளமுற்றனார், முல்லைத் திணை - தலைவி சொன்னது
 இன்னள் ஆயினள் நன்னுதல் என்று அவர்
 துன்னச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே
 நன்று மன், வாழி தோழி, நம் படப்பை
 நீர் வார் பைம் புதல் கலித்த
 மாரிப் பீரத்து அலர் சில கொண்டே.

பொருளுரை: நீ வாழ்க தோழி! நம் தோட்டத்தில் உள்ள நீர் வடிகின்ற பசுமையான புதர்களில் படர்ந்துள்ள மழைக் கால பீர்க்கையின் மலர்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் கொண்டு தலைவரிடம் சென்று, " அழகிய நெற்றியையுடைய உன் தலைவி இந்த மலர்களைப் போல் பசுலையை அடைந்தாள்" என்று கூறுபவரைப் பெற்றால் நன்றாக இருக்கும்.

குறிப்பு: மழைக் காலத்தில் மட்டும் பூக்கும் பீர்க்கை மலரைக் காட்டுமிடத்தில் தலைவியின் பசுலையையும், மழைப் பருவம் வந்தமையையும் ஒருசேர தலைவனுக்கு நினைவுபடுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

சொற்பொருள்: இன்னள் ஆயினள் - இவ்வாறு ஆகி விட்டாள், நன்னுதல் - அழகிய நெற்றியை உடையவள், என்று - என்று, அவர் துன்னச் சென்று - தலைவரிடம் நெருங்கிச் சென்று, செப்புநர்ப் பெறினே - சொல்லுவாரைப் பெற்றால், நன்று - நன்றாக இருக்கும், மன் - ஓர் அசைச் சொல், வாழி தோழி - வாழ்க தோழி, நம் படப்பை - நம் தோட்டம், நீர் வார் - நீர் வடிகின்ற, பைம் புதல் கலித்த - பசுமையான புதர்களில் தழைத்துப் படர்ந்த, மாரிப் பீர்த்து - மழைக் கால பீர்க்கை, அலர் சில கொண்டே - சில மலர்களை எடுத்துக் கொண்டு

பாடல் 12

பாடல் பின்னணி: பொருளீட்டுவதற்குத் தலைவியை பிரிந்து செல்ல முயன்ற தலைவனிடம், தலைவியையும் அழைத்துச் செல்லும்படி தலைவியின் தோழி கூறுகிறாள். அதற்குத் தலைவன் தான் கடந்து செல்ல இருக்கும் பாலை நிலம் துன்பம் தரும்படியானது, தலைவிக்கு ஏற்றதல்ல என்று கூற, அதற்குத் தோழியின் பதிலாக அமைந்த பாடல் இது.

குறுந்தொகை 124, பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ, பாலை திணை - தோழி தலைவனிடம் சொன்னது

உமணர் சேர்ந்து கழிந்து மருங்கின் அகன்றலை
ஊர் பாழ்த்தன்ன ஓமையம் பெருங்காடு
இன்னா என்றீர் ஆயின்,
இனியவோ பெரும, தமிழோர்க்கு மனையே?

பொருளுரை: உப்பு வணிகர்கள் சேர்ந்து கழிந்த பக்கத்தையும், அகன்ற இடத்தையும் உடைய குடியிருந்த ஊர் பாழாகப் போனதைப் போன்ற தோற்றத்தையுடைய, ஓமை மரங்கள் நிறைந்த பெரிய காடு, துன்பம் தருவது (தலைவிக்கு) என்று நீ கூறுவாயின், துணைவரைப் பிரிந்து தனியே இருக்கும் மகளிர்க்கு இல்லம் இனிமையானதா?

சொற்பொருள்: உமணர் - உப்பு வணிகர்கள், சேர்ந்து - சேர்ந்து, கழிந்து மருங்கின் - கடந்து சென்ற பக்கத்தையும், அகன்றலை - அகன்ற இடம், ஊர் பாழ்த்தன்ன - குடியிருந்த ஊர் பாழாகப் போனதைப் போன்ற தோற்றத்தையுடைய, ஓமையம் பெருங்காடு - ஓமை மரங்கள் நிறைந்த பெரிய காடு, இன்னா என்றீர் ஆயின் - துன்பம் தருவது என்று நீ கூறுவாயின், இனியவோ - இனிமையானதா, பெரும - தலைவா, தமிழோர்க்கு - தனிமையில் இருப்பவர்களுக்கு, மனையே - இல்லம்

sangailakkiyam.org